

Sygn. akt VI U 1576/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 29 kwietnia 2014 r., znak: (...)

w sprawie: J. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej J. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności pracy od 1 czerwca 2014 r. do 30 września 2014 r.,

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1576/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku J. S. od decyzji, wniosku o..., z dnia 13 marca 2014 roku odmówił przyznania wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie artykułu 57 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona, domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona powoływała się na to, iż od dwóch lat pobiera rentę. Lekarz orzecznik nie miał wątpliwości, że jest niezdolna do pracy. Powoływała się na swoje schorzenie kręgosłupa i s..., stwardnienie rozsiane, na które choruje od 2001 roku. Ubezpieczona kwestionowała orzeczenie komisji lekarskiej ZUS ustalającej, że jest ona zdolna do pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wskazując ponadto, że ubezpieczona pobierała okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 17 maja 2012 roku do 31 maja 2014 roku. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczona J. S. urodzona (...) pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 17 maja 2012 roku do 31 maja 2014 roku. W dniu 13 maja 2014 roku złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na kolejny okres. Orzeczeniem z dnia 2 kwietnia 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna

do pracy do 30 września 2014 roku, a częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu. W związku ze zgłoszonym zarzutem wadliwości tego orzeczenia orzekała w sprawie komisja lekarska ZUS, która w orzeczeniu z dnia 24 kwietnia 2014 roku ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS stanowiło podstawę dla organu rentowego do wydania zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji. Ubezpieczona w okresie swojej aktywności zawodowej wykonywała pracę w..., na stanowisku szwaczki, zgodnie z uzyskanym w toku kształcenia wykształceniem. Potem pracowała jako pakowacz w systemie zmianowym i w pracy akordowej, jak również obsługiwała urządzenia pakujące żywność. Zgodnie z wywiadem zawodowym na karcie 26 akt organu rentowego, praca ubezpieczonej na stanowisku pakowaczki, na którym ubezpieczona pracowała przez większy okres swojej aktywności zawodowej, charakteryzowana była jako praca z przewagą wysiłku fizycznego, w pełnym wymiarze czasu pracy, średnio ciężka, wymagająca sprawności obu rąk, dłuższego stania, schylania się, rytmu zmianowego i zmiennego mikroklimatu. Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego oraz dowodu z przesłuchania ubezpieczonej przeprowadzonego na rozprawie. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych: internisty, reumatologa, specjalisty neurologa, neurologa, specjalisty rehabilitacji medycznej, specjalisty medycyny przemysłowej, psychiatry i psychologa klinicznego. Biegli powołanego w sprawie zespołu rozpoznali u ubezpieczonej dyskopatię odcinka kręgosłupa C5-C6 i L4-L5-S1, stwardnienie rozsiane oraz zabursze..., zaburzenia depresyjne nawracające. Na podstawie przeprowadzonych badań sędowo-lekarskich oraz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy, biegli ustalili, iż badana utraciła w znacznym stopniu zdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji i jest częściowo niezdolna do pracy okresowo do 30 września 2014 roku. Biegli podkreślili, iż u ubezpieczonej występują zaburzenia wymienione w o..., w rozpoznaniu. Przebieg tych zaburzeń ma charakter przewlekły, w czasie ulegało natomiast zmianie nasilenie poszczególnych objawów. Biegli podkreślili, że biorąc pod uwagę obraz kliniczny zaburzeń u badanej nasilenie i częstość objawów, dotychczasowy przebieg choroby, obecny stan zdrowia biegli stwierdzają, że badana wymaga dalszego leczenia w celu zapewnienia efektywnej, długotrwałej poprawy. Biegli zgodzili się z opinią lekarza orzecznika ZUS z dnia 2 kwietnia 2014 roku o częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej z powodu uszkodzenia narządu ruchu. Natomiast nie podzielili orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, na którym oparł swoje rozstrzygnięcie w zaskarżonej decyzji organ rentowy. W końcowych wnioskach biegli sądowi wskazali, że występujące u badanej zmiany chorobowe stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy wymagającej dźwignia ciężarów, długotrwałej pracy w pozycji wymuszonej oraz wymagającej pełnej sprawności psychofizycznej. Biegli ustalili częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej okresowo od dnia wstrzymania prawa do renty do 30 września 2014 roku i podkreślili, że dysponowali tymi samymi dowodami, którymi, które pozostawały w dyspozycji organów orzeczniczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zastrzeżenia do tej opinii wniósł w piśmie procesowym organ rentowy. Chodziło o opinię główną na karcie od 19 do 21 akt sprawy. W swoich zastrzeżeniach organ rentowy wskazał, że w uzasadnieniu opinii biegłych nie wykazano, jakie nasilenie i jakich objawów zdaniem biegłych powoduje długotrwałą niezdolność do pracy ubezpieczonej, a samo rozpoznanie choroby nie może stanowić o takim orzeczeniu. Z samych opisów badań przedmiotowych nie wynika ani istotne ograniczenie zdaniem ogra..., organu rentowego funkcji ruchowych, ani istotna psychopatologia - badania..., ...na nie leczy się psychiatrycznie od ponad roku - ani też istotne objawy neurologiczne. Chód prawidłowy, bez zaników mięśniowych i niedowładów, próby mózdkowe ujemne. Natomiast stwierdzane śladowe objawy rozciągowe z kończyny dolnej prawej nie mogą być podstawą orzekania o długotrwałej niezdolności do pracy. Powołując się na powyższe zastrzeżenia organ rentowy wnosił o przekazanie tych zastrzeżeń powołanemu w sprawie zespołowi biegłych w celu odniesienia się do nich w opinii uzupełniającej. W opinii uzupełniającej z dnia 30 kwietnia 2015 roku karta 38 akt sprawy biegli sądowi podtrzymali swoją opinię co do częściowej, okresowej niezdolności do pracy ubezpieczonej z powodu uszkodzenia narządu ruchu z..., i zgodzili się z opinią lekarza orzecznika. Biegli oceniając, podkreślili, że oceniając stopień niezdolności do pracy ubezpieczonej uwzględnili biologiczne uszkodzenie struktury i funkcji organizmu, dotychczasowy przebieg procesów chorobowych, ich wpływ na stan czynnościowy organizmu i sprawność psychofizyczną, wiek badanej oraz zdolność do readaptacji zawodowej. Także do tej opinii uzupełniającej zastrzeżenia złożył organ rentowy. Podtrzymując swoje zastrzeżenia zgłoszone w piśmie procesowym z 16 marca organ ten w piśmie z 20 maja 2015...

[**koniec części** 00:47:51.156] DEK974619_02

[**Przewodniczący** 00:47:51.396] Roku wskazał, że z opisów przedmiotowego badania przeprowadzonego przez biegłych nie wynika, ani istotne ograniczenie funkcji ruchowych, ani istotne objawy neurologiczne, chód prawidłowy bez zaników mięśniowych, bez niedowładów, próby mózdkowe ujemne, a stwierdzone jedynie ślady, śladowe objawy rozciągowe praw..., z prawej kończyny dolnej nie mogą stanowić podstawy do orzekania o długotrwałej niezdolności do pracy z powodu uszkodzenia narządu ruchu. Organ rentowy wnosił o wydanie w sprawie opinii przez inny zespół biegłych w celu obiektywizacji rozpoznania i ustosunkowania się do wniesionych zastrzeżeń. Sąd Okręgowy nie uwzględnił tego wniosku o dopuszczenie dowodu z drugiego zespołu biegłych, natomiast zażądał wyjaśnień i pisemnej opinii przez stawającego na rozprawie biegłego sądowego internistę reumatologa, który zeznając na rozprawie wyjaśnił, iż takie zmiany chorobowe ubezpieczony, jeśli chodzi o narząd ruchu jak zwyrodnienie krążków międzykręgowych L4, L5, a zwłaszcza L5, S1 w postaci znacznego obniżenia ich wysokości i sygnału oraz występująca na poziomie L4, L5 niewielka centralna podwieszadłowa przepuklina krążka mk, jak również na poziomie L5, S1 centralna przepuklina krążka międzykręgowego spływająca światło obu zachyłków kanału kręgowego i ograniczająca światło otworów międzykręgowych zwłaszcza lewego powodują istotne ograniczenia do, w stanie zdrowia ubezpieczonej do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Występuje u ubezpieczonej ponadto przebudowa zwyrodnieniowa blaszek granicznych i przega..., przylegających części trzonów kręgów L5, S1. Podkreślić należy, iż biegli sądowi stwierdzili także śladowe objawy rozciągowe z kończyny dolnej prawej, ale biegła sądowa zeznając na rozprawie wskazała, że te zmiany zwyrodnieniowe powodują takie skutki schorzeń, jak zawroty i bóle głowy, czy torsje u ubezpieczonej. Poza tym biegli sądowi oceniali stan zdrowia ubezpieczonej kompleksowo, rozważając także ist..., występowanie u niej innego, in..., schorzenia stwardnienia rozsianego. Tym niemniej zmiany chorobowe narządu ruchu wskazane powyżej ograniczają zdolność do pracy ubezpieczonej w okresie, o którym orzeka..., orzekli biegli w opinii. Szczególnie z przeciwwskazaniem do wykonywania pracy wymagającej dźwigania ciężarów, długotrwałej pracy w pozycji wymuszonej oraz wymagającej pełnej sprawności psychofizycznej, na przykład przy obsłudze maszyn. Dlatego Sąd Okręgowy uznając, że opinia ta została wydana zgodnie z posiadaną przez biegłych sądowych specjalistyczną wiedzą medyczną uznał, iż stanowi ona podstawę do dokonania w sprawie istotnego ustalenia, co do tego, iż w okresie od 1 czerwca tysiąc..., 2014 roku do 30 września 2014 roku ubezpieczona miała ograniczoną zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Biegli sądowi wskazali w pisemnej opinii, a potwierdziła to zeznająca na rozprawie biegła sądowa internista reumatolog, iż występują u ubezpieczonej przepukliny krążków międzykręgowych i znaczne obniżenia ich wysokości i sygnału, które w sposób istotny ograniczają zdolność do pracy w tych warunkach, o których wcześniej wskazano. Potwierdziła to także w zakresie nasilenia tych objawów schorzeń, szczególnie u cho..., schorzeń układu ruchu opinia uzupełniająca. Podkreślić należy, że organ rentowy w swoich zastrzeżeniach koncentrował się na tych fragmentach opisu badań zdrowia ubezpieczonej z opinii głównej, które nie stwierdzały u ubezpieczonej odstępstw od normy. Natomiast pominął te fragmenty opisu badań specjalisty rehabilitacji medycznej, które wskazywały na schorzenia kręgosłupa w postaci dyskopatii odcinków C4, C6, L czte..., i oraz L4, L5, S1. Dlatego Sąd Okręgowy uznał, że postępowanie dowodowe nie wymaga dalszej kontynuacji, w szczególności poprzez dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych sądowych, a opinię zespołu biegłych sądowych, opinię główną i opinię uzupełniającą uznał za dowody wystarczające do wydania w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia. Zgodnie z artykułem 57 ustępem 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: po pierwsze jest niezdolny do pracy. Pozostałe przesłanki nabycia prawa do renty wskazane w tym przepisie oraz w artykule 58 nie były między stronami sporne. Opinia biegłych sądowych, opinia główna i opinia uzupełniająca potwierdziły występowanie w okresie od 1 czerwca 2014 roku do 30 września 2014 roku dalszej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej. Zgodnie z artykułem 12 i 13 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - Tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2015 roku, pozycja 748 - niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Artykuł 13 ustęp 1 powołanej Ustawy stwierdza z kolei, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: po pierwsze. Stopień sprawno..., naruszenia

sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji. Po drugie. Możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. A artykuł 14 ustęp 1 stwierdza, że oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik, a następnie komisja lekarska ZUS. Z uwagi na to, iż biegli sądowi, a dowód z opinii biegłych sądowych stanowił podstawę do dokonania istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy ustaleń, ustalili dalszą częściową okresową niezdolność do pracy ubezpieczonej. Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i artykuł 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w punkcie pierwszym wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty na dalszy okres orzeczony w opiniach biegłych sądowych. W punkcie drugim wyroku Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Rozstrzygnięcie to w przypadku uprawomocnienia powoduje, iż co do zasady przysądzony zostanie obowiązek wypłaty zaległych świadczeń rentowych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wypłacie poszczególnych należności rentowych. O ustaleniu tej odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych decydował w ocenie Sądu fakt, iż jak wynika z opinii biegłych sądowych dysponowali oni tym samym materiałem dowodowym, który był dostępny organom, lekarskim organom orzeczniczym ZUS. Podkreślić należy, że lekarz orzecznik ZUS ustalił dalszą częściową okresową niezdolność do pracy ubezpieczonej do 30 września 2014 roku, a za wadliwe orzeczenie w sensie merytorycznym komisji lekarskiej ZUS odpowiedzialność ponosi organ rentowy. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Z uwagi na to, że występuje Pani bez adwokata, albo radcy prawnego Sąd pouczy o...